

bedste Maade at ordne Sagen paa. Jeg tror, at man paa den Maade faar det bedste ud, idet man er i Stand til at holde det samme Mandskab til de samme Krigsskibe i Løbet af disse 3 Aar, hvert tredje Aar faar man saa nyt. Ja, jeg ved jo nok, at det ærede Medlem er imod den nuværende Øvelsesplan, og at den tidligere maaske nok har haft ikke faa Modstandere, men jeg tror, at deres Tal er svundet stærkt ind. — Saa er det ærede Medlem meget utilfreds med den Maade, hvorpaa Øvelseseskadren er bleven benyttet, idet den er bleven kaldt fra Øvelserne til forskellige Ting. Han ankede saaledes over, at „Helgoland“ var blevet anvendt ca. 3 Uger ved Jubilæumsfestlighederne i England, at den havde ligget 10 Dage paa Kjøbenhavns Red, at Eskadren havde været i Stockholm o. s. v. Nu have Anledningerne jo været saadanne internationale Foranstaltninger, hvor man vanskelig kunde lade være med at deltage. Da nemlig Englænderne havde den store Flaaderevy ved Spithead, sendte de Indbydelse til omtrent alle Søstater, og det vilde da være noget tarveligt at sige: Nej Tak, vi kunne ikke sende et eneste Skib. Vi sendte derfor eet Skib, siger og skriver et Skib, og det var „Helgoland“. Dernæst var Kongen af Siam her. Det var da ogsaa ganske rimeligt, at Flaaden var til Stede i den Anledning, og naar der endelig var en saadan Festlighed som den i Stockholm, hvor Regenten i de Lande, som vi ønske at staa paa den venskabeligste Fod med, holder et Jubilæum, og vi have en Øvelseseskadre krydsende ude i Østersøen, synes jeg dog, det var ganske i sin Orden, at vi sendte den til Stockholm. Om der har været enkelte andre Gange, hvor Skibene have ligget for Anker, naar de ikke skulde, har jeg ikke faaet Tid til at efterse ved at slaa efter i Journalerne, men paa Vejen dels til Portsmouth og dels fra Stockholm fik jo Folkene det, som det ærede Medlem gerne vilde have, at de skulde have. . . . Hvordan var det nu? „Frisk Luft og lidt Sø i Næsen.“ Jeg kan forsikre ham om, at det fik de i en ganske overordentlig Grad. Paa „Helgoland“ var der under Farten over Nordsøen ikke et tørt Sted paa Dækket at finde, saa det var ikke alene lidt, men det var meget baade af Sø og Luft, som de der fik i Næsen. Paa Vejen fra Stockholm var det samme Tilfældet, om end i mindre Grad. Vore Torpedobaade, som det jo var ganske rimeligt at prøve en Gang for at se, hvad de kunde taale, bleve prøvede saa stærkt, som de omtrent kunde taale, saa jeg synes, det

var urimeligt, at det ærede Medlem udtalte sig, som han gjorde.

Det ærede Medlem taler dernæst om de ny Krydsere og om, at „Hejmdal“ skulde have været afsted, og at det var galt, at „Ingolf“ blev sendt i Stedet. Det ærede Medlem ved vist nok, hvorfor „Hejmdal“ ikke blev sendt. Det var jo, fordi den var paa Togt som Fiskerinspektionsskib ved Island, og dette Togt trak ud i flere Maaneder. Naar det ærede Medlem saa var vred over, at vi ikke toge en anden Krydser, saa er det, fordi det ærede Medlem ikke bryder sig om militære Forberedelser, men vil have, at vi skulle lade denne Søgen efter frisk Luft gaa frem for alt andet. De vare nemlig ved hver sin af de tre Flaadeafdelinger, og jeg ansaa det for rigtigst, at de vare der fremfor at blive sendte til Vestindien. Til den Tur var „Ingolf“ saamænd god nok. Saa var det ærede Medlem vred over, at det var en Kommandør, der blev udkommanderet. Jeg indrømmer, at det var heller ikke rigtig, men den Mand var udkommanderet til Togt indtil ganske kort, før han skulde gaa med „Hejmdal“, saa jeg syntes, det var lidt haardt at tage Kommandoen fra ham, og saa kom han med. Men det er vel ikke af de Ting, der ere værd at tale om. I Anledning af, at hverken „Hekla“ eller „Gejser“ kom med, gør det ærede Medlem dem til meget daarlige Skibe og siger, at han ikke ved, hvad de skulde bruges til. Det vide dog ellers de fleste, at de skulde være Krydsere. Nej, havde man bygget Torpedobaadsjagere — det hedder nu Torpedobaadsødelæggere — siger det ærede Medlem, saa havde det været noget andet. Jeg ved, det ærede Medlem sværmer overordentlig meget for de Skibe, og det gør jeg ogsaa, for saa vidt man har Brug for dem. Men Meningene med disse Skibe, som ere meget store Torpedobaade, der koste henvend en Million Kr. hver, og som ogsaa løbe med en urimelig, ja ikke urimelig, men overordentlig stor Fart, over 30 Miles Fart, er, at de skulde være med Flaaden ude i det aabne Hav, hvor man mener, at Torpedobaadene ikke kunne holde sig. Til egentligt Kystforsvar tænker næppe nogen paa særlig at anvende dem — ja, det kan være, det ærede Medlem tænker paa det, men ellers tror jeg ikke, der er mange, der gøre det (*Bojesen*: Jo!) Nej! og vi have heller ikke Raad til at have mange Torpedobaade til en Million Kr. Stykket. Naar man kan bevare den samme Fart, som vi have paa vore ny og forholdsvis store Torpedobaade, saa er der